

Äldste Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas kворum

Att stödja profeterna

Att stödja profeter är ett personligt åtagande att vi tänker göra allt för att uppehålla deras profetiska prioriter.

President Eyring, vi tackar dig för ditt lärorika och inspirerande tal. Mina kära bröder och systrar, vi tackar er för er tro och hängivenhet. Igår fick vi tillfälle att stödja Thomas S. Monson som Herrens profet och president för Herrens kyrka. Och ofta sjunger vi "Tack, Gud, att profeter du sänder".¹ Förstår ni och jag verkligen vad det betyder? Tänk vilken förmån det är att Herren låter oss stödja hans profet, vars råd är obesudlat, ofördärvat, omotiverat av personlig ambition och fullständigt sant!

Men hur stödjer man en profet? Långt innan han blev president för kyrkan förklarade president Joseph F. Smith: "Det är en viktig plikt som vilar på de heliga som röstar för att stödja kyrkans auktoriteter, att inte bara göra det genom att räcka upp handen, som en ren formalitet, utan göra det i *gärning* och i sanning."²

Jag kommer så väl ihåg min mest unika "gärning" att stödja en profet. Som läkare och hjärtkirurg fick jag 1972 ansvaret att utföra öppen hjärtkirurgi på president Spencer W. Kimball när han var tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum. Det var en mycket komplicerad operation. Och jag hade ingen erfarenhet av att utföra en sådan operation på en 77-årig patient med hjärtsvikt. Jag

rekommenderade inte operationen och jag informerade president Kimball och första presidentskapet om det. Men i tro beslöt president Kimball sig för att genomgå operationen, men bara eftersom första presidentskapet rådde honom till det. Det visar hur han stödde sina ledare! Och hans beslut gjorde mig mycket nervös!

Tack vare Herren lyckades operationen. När president Kimballs hjärta började slå igen, slog det med stor kraft! I den stunden vittnade Anden tydligt för mig att den här mannen en dag skulle bli president för kyrkan!³

Ni vet redan utgången. Bara 20 månader senare blev president Kimball president för kyrkan. Och han var en djärv och modig ledare i många år.

Sedan dess har vi stött Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley och nu Thomas S. Monson som presidenter för kyrkan. Profeter i ordets alla bemärkelser!

Mina kära bröder och systrar, om inget annat så skingrade återställelsen den urgamla myten att Gud har slutat tala till sina barn. Inget är längre bort från sanningen. En profet har stått som överhuvud för Guds kyrka i alla tidsutdelningar, från Adam till vår tid.⁴ Profeter vittnar om Jesus Kristus – om hans gudomlighet och om hans jordiska mission och verksamhet.⁵ Vi hedrar

profeten Joseph Smith som den sista tidsutdelningens profet. Och vi hedrar varje man som efterträtt honom som president för kyrkan.

När vi stödjer profeter och andra ledare,⁶ tillämpar vi lagen om enhälligt bifall, ty Herren har sagt: "Det ... skall [inte] bli någon givet att gå ut och predika mitt evangelium, eller att bygga upp min kyrka, om han inte har ordinerats av någon som har myndighet, och det är känt i kyrkan att han har myndighet och har blivit regelmässigt ordinerad av kyrkans ledare."⁷

Det här ger oss som medlemmar i Herrens kyrka tillförsikt och tro när vi strävar efter att hålla den skriftliga befallningen att följa Herrens röst,⁸ som vi hör genom hans tjänares röst, profeterna.⁹ Alla ledare i Herrens kyrka kallas genom vederbörlig myndighet. Ingen profet, eller någon annan ledare i kyrkan för den delen, har någonsin kallat sig själv. Ingen profet har någonsin blivit vald genom omröstning. Herren klaggjorde det när han sa: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er

och ordinerat er.”¹⁰ Ni och jag ”röstar” inte på kyrkans ledare på någon nivå. Men vi har förmånen att stödja dem.

Herrens sätt skiljer sig från människans sätt. Människans sätt är att friställa människor från verksamhet när de blir gamla eller handikappade. Men människans vägar är inte och kommer aldrig att vara Herrens vägar. Att stödja profeter är ett personligt åtagande att vi tänker göra allt för att uppehålla deras profetiska prioriteter. När vi stödjer någon är det som en ed. Vi visar att vi ser deras profetkallelse som legitim och bindande för oss.

Tjugosex år innan äldste George Albert Smith blev president för kyrkan sa han: ”Den skyldighet vi ålägger oss när vi räcker upp handen ... är ytterst helig. Den innebär *inte* att vi går vår väg i all stillhet och är villiga att låta Herrens profet leda verket, utan innebär ... att vi ska stödja honom, be för honom, försvara hans rykte och sträva efter att följa de anvisningar som Herren ger honom.”¹¹

Den levande Herren leder sin levande kyrka!¹² Herren uppenbarar sin vilja för kyrkan till sin profet. Igår, när vi hade stött Thomas S. Monson som kyrkans president, hade vi också förmånen att stödja honom, rådgivarna i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare. Tänk på det! Vi stödjer 15 män som Guds profeter! De håller alla prästadömetts nycklar som någonsin förlänats människan i denna tidshushållning.

Att 15 män har kallats till det heliga apostlaämbetet ger stort skydd åt oss som medlemmar i kyrkan. Varför? Därför att dessa ledares beslut måste vara enhälliga.¹³ Kan ni föreställa er hur Anden måste inspirera 15 män för att de ska bli enhälliga? De här 15 männen har varierande utbildning och yrkesmässig bakgrund, med olika uppfattningar om många saker. Tro mig! Dessa 15 män – profeter, siare och uppenbarare – vet vad Herrens

vilja är när enhällighet uppnås! De arbetar ivrigt för att se till att Herrens vilja verkligen ska ske. Herrens bön ger ett mönster för var och en av de här 15 männen när de ber. ”Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen.”¹⁴

Aposteln som har varit apostel längst presiderar.¹⁵ Det tillvägagångssättet betyder vanligtvis att äldre män blir kyrkans president.¹⁶ Det medför kontinuitet, beprövad mognad, erfarenhet och omfattande förberedelse enligt Herrens ledning.

Den återställda kyrkan har organiserats av Herren själv. Han har inrättat ett anmärkningsvärt sätt att leda kyrkan med kontinuitet och förstärkning. Förfaringssättet ombesörjer profetiskt ledarskap även när sjukdom och oförmåga oundvikligen kommer med tilltagande ålder.¹⁷ Det finns många motviker och säkerhetsanordningar som gör att ingen någonsin kan leda kyrkan vilse. Seniorledare får ständig utbildning så att de en dag är redo att

sitta i de högsta råden. De lär sig hur man hör Herrens röst genom Andens viskningar.

Medan president Gordon B. Hinckley verkade som förste rådgivare till president Ezra Taft Benson, som då närmade sig slutet av sitt jordeliv, förklarade han:

”De principer och tillvägagångssätt som Herren har inrättat för att leda sin kyrka tar hänsyn till alla ... omständigheter. Det är viktigt att det inte finns något tvivel eller oro om kyrkans ledning och utövandet av de profetiska gåvorna, däribland rätten till inspiration och uppenbarelse vid administreringen av kyrkans angelägenheter och program, när presidenten är sjuk eller inte kan verka till fullo.

Första presidentskapet och de tolv rådgivare, som är kallade och ordinerade att inneha prästadömetts nycklar, har myndigheten och ansvaret att leda kyrkan, att utföra dess förrättningar, förklara dess lärdomar och upprätthålla och ta hand om dess formaliteter.”

President Hinckley fortsatte: ”När presidenten är sjuk eller inte kan fungera till fullo i alla de uppgifter som hör till hans ämbete, utgör hans båda rådgivare tillsammans det första presidentskapets kворum. De tar hand om presidentskapets dagliga arbete ...

Alla större frågor om policy, tillvägagångssätt, program eller lärosatser beaktas emellertid efter moget övervägande och under bön av första presidentskapet och de tolv kворum tillsammans.”¹⁸

Förra året när president Monson uppnådde milstolpen fem år som president för kyrkan, tänkte han tillbaka på sina 50 år som apostel och sa: ”Åldern tar så småningom ut sin rätt hos oss alla. Men vi instämmer med kung Benjamin som sa: ... ’Men jag är liksom ni själva underkastad alla slags skröpligheter till kropp och sinne. Ändå har jag valts ... och invigts av min far ... och har skyddats och bevarats av [Herrens] ojämförliga makt för att tjäna er med all

kraft, sinne och styrka som Herren har förunnat mig’ (Mosiah 2:11).”

President Monson fortsatte: ”Trots att vi kan drabbas av hälsoproblem, trots svagheter till kropp eller sinne, så tjänar vi efter bästa förmåga. Jag försäkrar er att kyrkan är i goda händer. Tillvägagångssättet som inrättats för första presidentskapets råd och de tolv [apostlarnas] kворum försäkrar [oss] om att den alltid kommer att vara i goda händer och att oavsett vad som händer finns det ingen anledning till oro eller rädsla. Vår Frälsare Jesus Kristus, som vi följer, som vi tillber och som vi tjänar, står alltid vid rodret.”¹⁹

President Monson, vi tackar dig för dessa sanningar! Och vi tackar dig för ditt livslånga, föredömliga och hän- givna tjänande. Låt mig ta mig friheten att tala för kyrkans medlemmar över hela världen och uttrycka vår gemensamma och uppriktiga tacksamhet för dig. Vi hedrar dig! Vi älskar dig! Vi stöder dig, inte bara med uppräckt hand utan av hela hjärtat och vårt hän- givna arbete. Ödmjukt och innerligt, ”vi alltid ber för dig, käre profet!”²⁰ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Tack, Gud, att profeter du sänder”, *Psalmer*, nr 10.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 213; kursivering tillagd. Det här uttalandet gavs 1998 när president Smith var andre rådgivare i första presidentskapet.
3. För mer information, se Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), s. 153–156.
4. Se Handledning för skriftstudier, ”Tidsutdelning”.
5. Ett antal profeter förutsade Herrens ankomst, bland andra Lehi (se 1 Nephi 1:19), Nephi (se 1 Nephi 11:31–33; 19:7–8), Jakob (se Jakob 4:4–6), Benjamin (se Mosiah 3:5–11, 15), Abinadi (se Mosiah 15:1–9), Alma (se Alma 40:2) och lamaniten Samuel (se Helaman 14:12). Innan Frälsaren föddes i Betlehem förutsåg de hans försoningsoffer och hans påföljande uppståndelse.

6. Principen att visa vårt stöd för våra ledare är grundläggande genom hela Herrens kyrka. En person inröstas innan han avskiljs till ett ämbete eller ordineras till ett ämbete inom prästadömet.
7. L&F 42:11. Att rösta på våra ledare blev en praxis den 6 april 1830 när kyrkan organiserades och i mars 1836 när medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum inröstades som profeter, siare och uppenbarare (se *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).
8. Mormons bok varnar oss för att ignorera profetiska lärdomar. Vi läser i boken att "den stora och rymliga byggnaden var världens högmod, och den föll, och dess fall var mycket stort. Och Herrens ängel talade ... och sade: Så skall alla nationer, släkter, tungomål och folk förgöras som kämpar mot Lammets tolv apostlar" (1 Nephi 11:36).
9. Se Dan. 9:10; Amos 3:7; L&F 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Se Joh. 15:16; se också King James Bible, Joh. 15:16. I den femte trosartikeln står det: "Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och genom handpåläggning av dem som har myndighet."
11. *Kyrkans presidents lärdomar: George Albert Smith* (2011), s. 62; kursivering tillagd. Det här citatet kom från ett konferenstal av äldste George Albert Smith 1919. Han blev kyrkans president 1945.
12. Se L&F 1:30, 38.
13. Se L&F 107:27.
14. 3 Nephi 13:10; se också Matt. 6:10; Luk. 11:2.
15. När en president för kyrkan dör, blir första presidentskapet upplöst och rådgivarna tar sin plats i de tolv apostlarnas kvorum. De tolv kvorum presidenter sedan över kyrkan tills första presidentskapet omorganiserats. Den tidsperioden kallas apostoliskt interregnum. Historiskt sett har den intervallen varierat från fyra dagar till tre och ett halvt år.
16. Naturligtvis gällde inte detta successionsmönster kallelsen av Joseph Smith, som förutordinerades till att vara återställens profet och den första presidenten för kyrkan (se 2 Nephi 3:6–22; se också Abraham 3:22–23).
17. Vi vet att Herren själv kan kalla hem vem som helst av oss närhelst han vill.
18. Gordon B. Hinckley, "Gud står vid rodret", *Nordstjärnan*, juli 1994, s. 56; se också Gordon B. Hinckley, "Han slumrar icke, ej heller sover han", *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 6–7.
19. "Message from President Thomas S. Monson", *Church News*, 3 feb. 2013, s. 9.
20. "Vi alltid ber för dig", *Psalmer*, nr 12.

Carol F. McConkie

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Följ profeternas ord

Vi är i harmoni med himlens gudomliga avsikter när vi stöder profeten och väljer att följa hans ord.

Vår himmelske Fader älskar alla sina barn och vill att de ska känna till och förstå hans lyckasplan. Därför kallar han profeter, män som ordinerats med makt och myndighet till att verka i Guds namn för hans barns frälsning. De är rättfärdighetens budbärare, vittnen om Jesus Kristus och den obegränsade kraften i hans försoning. De innehar nycklarna till Guds rike på jorden och bemyndigar utförandet av frälsande förrättningar.

I Herrens sanna kyrka "finns [det] aldrig mer än en i sänder på jorden som har förlänats denna makt och detta prästadömes nycklar".¹ Vi stöder president Thomas S. Monson som vår profet, siare och uppenbarare. Han uppenbarar Herrens ord för att vägleda och leda *hela* kyrkan. Som president J. Reuben Clark Jr. förklarade: "Endast kyrkans president ... har rätten att erhålla uppenbarelser för kyrkan."²

Beträffande den levande profeten befaller Herren medlemmarna i sin kyrka:

"Du [skall] ge akt på *alla* hans ord och befallningar som han skall ge dig så som han tar emot dem och vandrar i all helighet inför mig,

ty hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålamod och tro.

Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er."³

Vi är i harmoni med himlens gudomliga avsikter när vi stöder profeten och väljer att följa hans ord.

Vi stöder även president Monsons rådgivare och de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare. "De har rättigheten, makten och myndigheten att förkunna [Herrens] sinne och vilja ... underkastade kyrkans president."⁴ De talar i Kristi namn. De profeterar i Kristi namn. De gör allt i Jesu Kristi namn. I deras ord hör vi Herrens röst och känner Frälsarens kärlek. "Och vad de än talar när de manas av den Helige Anden skall vara helig skrift ... och Guds kraft till frälsning."⁵ Herren själv har sagt: "Antingen [det är] genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma."⁶

Vi är tacksamma för en kyrka som är "uppbyggd på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv".⁷ Herrens hus är ett ordningens hus och vi behöver aldrig tveka om var vi ska leta efter svar på våra frågor, eller vara osäkra på vilken röst vi ska följa. Vi behöver inte "kastas hit och dit av vågorna och föras bort av varje vindkast i läran".⁸ Gud uppenbarar sitt ord genom sina ordinerade tjänare, för att "de skall